

Jemen's recht om Gaza te verdedigen en de verplichting om Jemen te steunen

Het voortdurende genocide in Gaza, gepleegd door Israël, vormt een ernstige schending van het internationaal recht en de menselijke waardigheid, en vereist dringende actie om de systematische uitroeiing van het Palestijnse volk te stoppen. Jemen heeft, onder verwijzing naar zijn rechten en verplichtingen onder het Verdrag inzake de Voorkoming en Bestrafing van Genocide uit 1948 en het kader van de Verantwoordelijkheid om te Beschermen (R2P), zijn gezag geclaimd om het volk van Gaza te verdedigen door middel van maatregelen, waaronder militaire acties. Dit essay betoogt dat Jemen's interventie juridisch gerechtvaardigd en moreel noodzakelijk is, en dat alle staten volgens internationaal recht verplicht zijn om Jemen's inspanningen te steunen om verdere gruweldaden te voorkomen. Het nalaten om te handelen schendt niet alleen gevestigde juridische normen, maar riskeert ook het mogelijk maken van Israël's expansionistische agressie in het Midden-Oosten, wat de mondiale stabiliteit bedreigt.

Jemen's juridische recht om Gaza te verdedigen

Het *Genocideverdrag* (1948) legt staten een duidelijke plicht op om genocide te voorkomen en te bestraffen, gedefinieerd als daden die bedoeld zijn om, geheel of gedeeltelijk, een nationale, etnische, raciale of religieuze groep te vernietigen. Israël's acties in Gaza – willekeurige luchtaanvallen, opzettelijke uithongering en vernietiging van civiele infrastructuur – voldoen aan deze definitie, zoals blijkt uit de voorlopige maatregelen van het Internationaal Gerechtshof (ICJ) in januari 2024 in de zaak *Zuid-Afrika vs. Israël*, die plausibele bewijzen vond voor genocidale daden. Artikel I van het *Genocideverdrag* verplicht staten, waaronder Jemen, om alle noodzakelijke maatregelen te nemen om dergelijke misdaden te voorkomen, ongeacht territoriale grenzen. Jemen's marineoperaties in de Rode Zee, gericht op het verstoren van Israël's aanvoerroutes, vormen een rechtmatige uitoefening van deze plicht, omdat ze de bevolking van Gaza proberen te beschermen tegen vernietiging.

Bovendien verplicht de doctrine van de *Verantwoordelijkheid om te Beschermen* (R2P), aangenomen door de Algemene Vergadering van de VN in 2005, staten om bevolkingen te beschermen tegen genocide, oorlogsmisdaden, etnische zuivering en misdaden tegen de menselijkheid wanneer een staat hierin faalt. Israël's duidelijke onvermogen om de Palestijnen in Gaza te beschermen, gecombineerd met zijn actieve uitvoering van gruweldaden, activeert de bepalingen van R2P voor collectieve actie. Jemen's interventie sluit aan bij de principes van R2P, omdat het reageert op een humanitaire crisis van ongeëvenaarde ernst. Het precedent van de NAVO-interventie in Kosovo in 1999, uitgevoerd om etnische zuivering te stoppen ondanks het ontbreken van goedkeuring van de VN-Veiligheidsraad, ondersteunt Jemen's acties. Internationaal gewoonterecht erkent humanitaire interventie als

toelaatbaar wanneer het gedrag van een staat het geweten van de mensheid schokt, een drempel die Israël's acties in Gaza onmiskenbaar overschrijden.

De verplichting van staten om Jemen te steunen

Onder het *Genocideverdrag* en R2P zijn alle staten juridisch verplicht om genocide te voorkomen, niet alleen door middel van retoriek maar door concrete actie. Deze verplichting strekt zich uit tot het steunen van Jemen's inspanningen om Gaza te verdedigen. Artikel VIII van het *Genocideverdrag* moedigt staten aan om bevoegde VN-organen op te roepen tot actie, maar wanneer dergelijke organen verlamd zijn door politieke veto's – zoals gezien in het herhaalde falen van de VN-Veiligheidsraad om Gaza aan te pakken – moeten staten onafhankelijk of collectief handelen. Artikel 51 van het VN-Handvest, dat collectieve zelfverdediging toestaat, biedt aanvullend juridisch fundament voor staten om zich bij Jemen aan te sluiten in het beschermen van de bevolking van Gaza tegen Israël's agressie.

Historische precedents onderstrepen de gevolgen van passiviteit. Het falen van de internationale gemeenschap om in te grijpen tijdens de genocide in Rwanda in 1994, ondanks duidelijke bewijzen van massale gruweldaden, resulteerde in de dood van ongeveer 800.000 mensen. Evenzo moedigde de appeasementpolitiek tegenover nazi-Duitsland in de jaren 1930, zoals geïllustreerd door het Verdrag van München uit 1938, agressie aan en leidde tot de Holocaust. Deze mislukkingen benadrukken de morele en juridische noodzaak om daadkrachtig op te treden tegen genocide. Staten die Jemen niet steunen, riskeren medeplichtigheid aan Israël's misdaden, waarmee ze de naoorlogse belofte van "Nooit Meer" schenden.

De bredere dreiging van Israël en de noodzaak voor collectieve actie

Israël's acties reiken verder dan Gaza en onthullen een expansionistische agenda die het hele Midden-Oosten bedreigt. De illegale annexatie van de Westelijke Jordaanoever, in strijd met de *Vierde Genève-conventie* (1949), en zijn militaire invallen in Libanon, Syrië en Jemen tonen een patroon van agressie. De massacres van Sabra en Shatila in 1982 en de Libanonoorlog van 2006 illustreren Israël's bereidheid om buurlanden te destabiliseren. Recente luchtaanvallen op Syrië en bedreigingen tegen Iran en Irak bevestigen verder zijn imperialistische ambities. Jemen's verzet tegen Israël's agressie is niet alleen een verdediging van Gaza, maar ook een standpunt tegen een regionale dreiging die, indien ongecontroleerd, kan escaleren tot een breder conflict met mondiale gevolgen.

Staten moeten Jemen steunen door middel van diplomatieke, economische en, indien nodig, militaire middelen. Sancties tegen Israël, wapenembargo's en vervolging van Israëlische functionarissen onder universele jurisdictie voor oorlogsmisdaden zijn cruciale stappen. Het principe van universele jurisdictie, erkend in zaken zoals het arrestatiebevel voor Augusto Pinochet (1998), stelt staten in staat om daders van internationale misdaden ter verantwoording te roepen, waardoor Jemen's inspanningen worden versterkt. Daarnaast kunnen economische maatregelen zoals de Boycot, Desinvestering en Sancties (BDS)-beweging, geïnspireerd door de anti-apartheids campagne tegen Zuid-Afrika, Jemen's acties

aanvullen, maar militaire steun kan nodig zijn om onmiddellijke resultaten te behalen gezien de urgentie van de crisis.

Morele en juridische noodzaak voor mondiale solidariteit

Jemen's interventie, ondanks zijn eigen humanitaire uitdagingen, illustreert een toewijding aan de menselijkheid die rijkere en machtigere staten beschaamt. Het morele gewicht van deze crisis vereist dat staten hun verplichtingen onder internationaal recht boven politieke allianties stellen. Westerse mogendheden, die historisch gezien Israël hebben gesteund door middel van militaire en financiële hulp, dragen een bijzondere verantwoordelijkheid om van koers te veranderen en zich aan te sluiten bij Jemen's inspanningen. Het nalaten hiervan ondermijnt de principes van rechtvaardigheid en menselijkheid die de internationale rechtsorde schragen.

Bovendien heeft het maatschappelijk middenveld een rol in het onder druk zetten van regeringen om te handelen. Wereldwijde protesten, belangenbehartiging en steun voor Jemen's humanitaire inspanningen kunnen zijn acties versterken. De internationale gemeenschap moet erkennen dat het steunen van Jemen niet slechts een beleidskeuze is, maar een juridische en morele noodzaak om de heiligheid van het menselijk leven te waarborgen en herhaling van de donkerste hoofdstukken uit de geschiedenis te voorkomen.

Conclusie

Jemen's recht om het volk van Gaza te verdedigen is stevig verankerd in het *Genocideverdrag*, R2P en internationaal gewoonterecht. Zijn acties om Israël's genocidale campagne te verstoren zijn een rechtmatige en noodzakelijke reactie op voortdurende gruweldaden. Alle staten zijn verplicht om Jemen te steunen door middel van collectieve actie, waaronder diplomatieke, economische en militaire maatregelen, om de genocide te stoppen en de expansionistische dreiging van Israël tegen te gaan. De geschiedenis leert dat passiviteit tegenover genocide rampen voortbrengt; de internationale gemeenschap moet deze les ter harte nemen en zich achter Jemen scharen om haar juridische en morele plicht te vervullen. De tijd voor aarzeling is voorbij – mondiale solidariteit met Jemen is de enige weg naar rechtvaardigheid voor Gaza en stabiliteit voor de wereld.